

Andrzej Kudła, Stanisław Medeksza

Iłża, woj. radomskie

Informator Archeologiczny : badania 11, 167-168

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

trójpoziomowych w asymetrycznym układzie, o zasięgu głębokości 2,3 do 5 m. Ogółem w tym rejonie wykonano 1400 pomiarów uzyskując wykresy zaburzeń bardzo złożone, co spowodowane było gęstą siecią kanalizacyjną oraz zagruzowaniem świadczącym o obecności zniszczonych murów miejskich. Brama Wodna - w tym rejonie zastosowano układ asymetryczny /ulice: Pod Basztą, Wąska, Dolny Podmur/.

Wykonano tu 8 profilowań dwupoziomowych, których obraz graficzny jest znacznie zaburzony ze względu na obecność kanalizacji oraz posadowienie fundamentów domów na miejscu Bramy Wodnej. Rejon ulicy Dolny Podmur oraz Okrzei - w celu lokalizacji konstrukcji kamiennych wykonano 4 profile w układzie asymetrycznym dwupoziomowym o zasięgu głębokości 1,5 do 3 m. Na podstawie kontrastowych wykresów można stwierdzić istnienie zniszczonych konstrukcji kamiennych wraz z elementami drewnianymi. Prezbiterium kościoła św. Mikołaja badano, w celu stwierdzenia istnienia krypt, układem asymetrycznym dwupoziomowym do głębokości 0,8 m. Wykonano łącznie 18 profilowań dostosowując krok pomiarowy do wymiarów płyt posadzki /0,47 m/. Wydzielone elementy wysokoporowe, ułożone ukośnie w stosunku do osi prezbiterium pozwalają sugerować istnienie krypt kościelnych.

W Gniewie wykonano łącznie 7000 pomiarów na 3000 punktach.

GOLENICE, gm. Myślibórz
woj. gorzowskie

patrz
epoka brązu

GOOŁKOWO, gm. Żnin
woj. bydgoskie

patrz
okres halaztacki

ILŻA,
woj. radomskie

Politechnika Wrocławska
Instytut Historii Architektury
i Sztuki i Techniki

Badania prowadził Andrzej Kudła i dr Stanisław Medeksza. Finansował Urząd Miasta i Gminy w Ilży. Szósty sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: górny paleolit, grodzisko wczesnośredniowieczne IX-X w., zamek XIII-XVIII w.

Badaniami wykopaliskowymi objęto teren zamku dolnego, na przestrzeni 100 x 120 m. W południowo-wschodniej części wzgórza zamkowego odsłonięto warstwę żółtawego ilku o miąższości 0,50 m, zawierającą dużą ilość silnie sfosylizowanych kości zwierzęcych, kilkanaście odłupków kamiennych i form wiórowych datowanych na paleolit górny.

We wschodniej części terenu, na krawędzi suchego rowu, odkryto relikty wału ziemnego o podstawie wzmocnionej od wewnątrz kamie-

niemi i brykami żużla dymarkowego. Do wału przylegała jama odpadkowa z inwentarzem w postaci ułanków masywnych glinianych datowanych na IX-X wiek.

W wykopie załotony w części centralnej terenu eksplorowano nawierzenia masywne, powstałe w okresie średniowiecza, jako efekt prac ziemnych mających na celu podniesienie poziomu plateau zamku dolnego. Z reliktów budownictwa murewanego odkryto następujące ślady: części fundamentów XIV wiekowej bazylii brackiej przy wjeździe na szlak górny; filary renesansowej wiaty użytkowanej przy bracie sechodniej ścianie okarpowanej, przedstawiane w rzeźbie dzieła obronne, powstałe w XVI wieku; ślady o konstrukcji ryglowej interpretowanej, jako wzniesienia z XVIII wieku. Przy renesansowym budynku dawnego urzędu starostwiskiego odkryto dobrze zachowaną planową bryłę dziedzińca. W trakcie badań wydobyto kilkanaście tysięcy ułanków masywnych i bogate zdobionych kafli, 4 monety, wyroby z metali w tym noże, ostrzy, szpilki ościenne, podkowy itp. Materiał ten w przeważającej ilości pochodzi z okresu renesansu. Z przedmiotów szlacheckich do najcenniejszych należą małe fragmenty brzońców w kształcie łuski z insygniami szlacheckimi krakowskimi z roku 1646.

Badania będą kontynuowane.

IZiA
woj. radomskie
Bad. geofizyczne

Państw. Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury Materialnej
Samodzielne Stacjonarne ds.
Stosowania Metod Geofizycznych

Badania prowadzili dr Jacek Franciszko, mgr inż. Aleksander Jagodziński, mgr Tomasz Kurkiewicz /autor koncepcji/, mgr Krzysztof Mieloniec, Financowane PWA w Warszawie. Odciały ze zdjęć wykonano średniowieczną oraz grecką średniowieczną.

Badania archeologiczno-geofizyczne prowadzone metodą geoelektryczną, elektrooporową i metodą wzbudzania prądów wirowych przy użyciu "antenna górnego".

W wyniku badań elektrooporowych w bezpośrednim otoczeniu greckiego /"Herculeskiego Kopca"/, odkryto nieliczne dobytek elementów umocnień, których charakter wyjątkowo przypominałby. W rejonie przyległym do "Kopca" wykonano 4 profile różnorodności różnej długości /łącznie 215 punktów pomiarowych/, celem rejestracji w. porównalności przedziału. Identyfikacja wydzielonych stref miała i wyznaczeniowa jest jednolite nieliczne ze względu na słaby stopień szumowania.

Badania metodą wzbudzania prądów wirowych pozwoliły wykryć w rejonie greckiego odkryty zniszczone masywne z produkcją metalurgiczną /najprawdopodobniej pozostałości dymarku/ a także skupiska ceramiki i paleniska.

W wyniku badań metodą wzbudzania prądów wirowych, prowadzonych na terenie odciały /stanowisko nr 20/ na obszarze ok. 1500 m²,